

Παρατίθεται άρθρο για τα **100 χρόνια του αφανισμού της πνευματικής, πολιτικής, οικονομική ηγεσίας των Ελλήνων της Αμάσειας του Πόντου** του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα της αναγνώρισης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής.

<http://malkidis.blogspot.com/2021/09/1921.html?m=1>

Τρίτη, 21 Σεπτεμβρίου 2021

Αμάσεια 1921: Η δολοφονία της ηγεσίας του Πόντου και όταν εκατό χρόνια πριν η Ελληνική διανοήση δεν σιωπούσε...

Θεοφάνης Μαλκίδης

Αμάσεια 1921: Η δολοφονία της ηγεσίας του Πόντου και όταν εκατό χρόνια πριν η Ελληνική διανόηση δεν σιωπούσε...

1. Ηγεσία και Ελληνικότητα

Μία παράμετρος της οργανωμένης Γενοκτονίας των Ελλήνων και ειδικότερα στον Πόντο, ήταν η εξόντωση της ηγεσίας τους από τον Ιούνιο έως τον Οκτώβριο του 1921.

Η εξόντωση των Ελλήνων ηγετών, όπως συνέβη και με τους Αρμένιους τον Απρίλιο του 1915 στην Κωνσταντινούπολη, συνέβαλλε στο να χαθεί η καθοδήγηση των Ελλήνων και να σημειωθεί πιο γρήγορα η δολοφονία τους. Στον Πόντο, η ηγεσία των Ελλήνων εξοντώθηκε με τα λεγόμενα «δικαστήρια ανεξαρτησίας» στην Αμάσεια το Σεπτέμβριο του 1921.

Τα «δικαστήρια ανεξαρτησίας», εκδίδουν «αποφάσεις» και εκτελούνται πρόκριτοι, βουλευτές, δημοσιογράφοι, καθηγητές, δάσκαλοι, κληρικοί, από τους οποίους ζητούνται δηλώσεις ότι συμμετείχαν στην οργάνωση του απελευθερωτικού κινήματος στον Πόντο.

Οι σημαντικότερες μορφές του Ελληνισμού, «το άνθος της ελληνικής κοινωνίας του Πόντου», όπως ανέφερε σε κείμενο διαμαρτυρίας το Οικουμενικό Πατριαρχείο, καταδικάστηκαν σε θάνατο.

Ανάμεσά τους, ο πρώην βουλευτής Τραπεζούντος, Ματθαίος Ι. Κωφίδης, ο εργοστασιάρχης Αλέξανδρος Γ. Ακριτίδης, (οι σπουδαίες επιστολές τους στο τέλος του κειμένου, θεωρούνται η πεμπτουσία της Ρωμηοσύνης) ο ιδιοκτήτης της εφημερίδας «Εποχή» της Τραπεζούντας Νίκος Καπετανίδης, ο έμπορος από την Κερασούντα Γεώργιος Θ. Κακουλίδης, ο γραμματεύς του Μητροπολίτη Κερασούντας Σπύρος Ι. Σουρμελής, οι έμποροι Ιορδάνης Ι. Σουρμελής, Ιωάννης Κ. Ατματζίδης, Ιωάννης Π. Σπαθόπουλος, από την Ορντού, οι Αβραάμ Τοκατλίδης και Επαμεινώνδας Γρηγοριάδης, οι Α. Ασλίδης, Χ. Ιωάννου και Ι. Δαζαράκης, ο δικηγόρος Π. Βαϊμανίδης, ο αρχιμανδρίτης Πλάτων Ν. Αιβαζίδης, πρωτοσύγκελος της Μητρόπολης· ο Ι. Καδέμογλου, αντιπρόσωπος του Μητροπολίτη του Καβάκ· ο Α. Τσίνογλου, γραμματέας της Μητρόπολης· Β. Παπαδόπουλος, διευθυντής της εφημερίδας «Διογένης»· ο Λ. Κυρ. Πατσιόγλου, δικηγόρος και δημοσιογράφος· ο Ι. Ιορδανίδης, δικηγόρος· ο Κ. Κωνσταντινίδης· ο Π. Παπαδόπουλος, διευθυντής της Οθωμανικής Τράπεζας, οι καθηγητές του Αμερικανικού Κολεγίου της Μερζιφούντας «Ανατόλια» Γ. Θεοχαρίδης, Χ. Γεωργίου και Α.

Συμεών και οι μαθητές του ίδιου κολλεγίου Αναστάσιος Παυλίδης και
Συμεών Ανανιάδης.

Μάλιστα οι μαθητές- αθλητές της ποδοσφαιρικής ομάδας «Πόντος» θα καταδικασθούν σε θάνατο έχοντας σαν βασική κατηγορία την εμφάνιση της ομάδας: Άσπρες και μπλε οριζόντιες ρίγες και το γράμμα «Π» στο στήθος. Όπως κατήγγειλε το Οικουμενικό Πατριαρχείο οι υποτιθέμενοι ένοχοι τις «δηλώσεις» τους τις υπέγραψαν μετά τη θανατική τους καταδίκη, την παραμονή της εκτέλεσής τους ή ακόμη δολοφονημένοι από καιρό. Τέτοιες περιπτώσεις είναι του δικηγόρου Χ. Ελευθεριάδη δικηγόρου στην Κερασούντα που είχε δολοφονηθεί στην Κερασούντα το 1920, ο διαπραγματευτής με τις κεμαλικές αρχές Μ. Μαυρίδης, ο διευθυντής του ορφανοτροφείου Γ. Καλογερόπουλος, ο Α. Δελικάρης, ο Α. Τεσταμπασιδής, ο Ι. Ελευθεριάδης. Ακόμη θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο καθηγητής Γ. Παπαμάρκου, ο διευθυντής της Οθωμανικής Τράπεζας Π. Παπαδόπουλος και ο έμπορος Θ. Εκμεντζιογλου οι οποίοι ήταν ήδη νεκροί από την προηγούμενη της εκτέλεσής τους μεταφέρθηκαν στον τόπο του μαζικού εγκλήματος προκειμένου τα σώματά τους για να υποστούν την ποινή τους!

2. Όταν οι διανοούμενοι μιλούσαν.....

Η καταδίκη και ο απαγχονισμός στην Αμάσεια όλης της θρησκευτικής, πνευματικής και πολιτικής ηγεσίας ήταν μια προσχεδιασμένη δολοφονική πράξη και για αυτήν αντέδρασαν η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου με κινήσεις προς τους προέδρους των ΗΠΑ, της Αγγλίας, Γαλλίας και Ιταλίας, προς τους αντιπροσώπους της Κοινωνίας των Εθνών, στη Γενεύη. Ένα ιδιαίτερο όμως ψήφισμα διαμαρτυρίας, ήταν αυτό που στάλθηκε από τους Έλληνες συγγραφείς και λογοτέχνες, σε διανοούμενους της Ευρώπης και της Αμερικής, αναφέροντας τα εξής: <<Μετά βαθυτάτης συγκινήσεως οι συγγραφείς και καλλιτέχναι της Ελλάδος απευθύνονται προς τους διανοούμενους του πεπολιτισμένου κόσμου όπως γνωστοποιήσουν εις αυτούς την τραγωδίαν χιλιάδων οικογενειών του Ελληνικού Πόντου. Ξηρά, εξηκριβωμένα και αναμφισβήτητα τα γεγονότα είναι τα εξής: Οι Τούρκοι εφόνευσαν όλους ανεξαιρέτως τους κατοίκους της πόλεως Μερζιφούντος, αφού την ελεηλάτησαν και την επυρπόλησαν. Τους προσπαθήσαντας να διασωθούν ετυφέκισαν και εθανάτωσαν καταλαβόντες τας διόδους. Μετετόπισαν όλον τον άρρενα πληθυσμόν των πόλεων Τριπόλεως, Κερασούντος, Ορδούς, Οινόης, Αμισού και Πάφρας και καθ' οδόν κατέσφαξαν τους πλείστους εξ αυτών. Έκλεισαν εντός του ναού του χωρίου Έλεζλι εν Σουλού-Τερέ 535 Έλληνες και τους κατέσφαξαν διασωθέντων μόνον τεσσάρων. Πρώτους έσφαξαν 7 ιερείς διά πελέκεως προ της θύρας του ναού. Απηγχόνισαν εν Αμασειά 168 προκρίτους Αμισού και Πάφρας. Εβίασαν όλας ανεξαιρέτως τας γυναίκας, τας παρθένους και τα παιδιά των άνω πόλεων, τας ωραιότερας δε παρθένους και νέους έκλεισαν εις τα χαρέμια. Πλείστα βρέφη εφόνευσαν, σφενδονίζοντες αυτά κατά των τοίχων. Οι

υπογεγραμμένοι θέτουν τα ανωτέρω υπ' όψιν των διανοουμένων της Ευρώπης και της Αμερικής θεωρούντες ότι όχι μόνον τα γεγονότα ταύτα αλλά και η ανοχή αυτών αποτελεί πένθος της ανθρωπότητας.

Αθήναι, 22 Νοεμβρίου 1921. Άννινος Χ., Αυγέρης Μ., Βλαχογιάννης Ι., Βώκος Γερ., Γρυπάρης Ι., Δούζας Α., Δροσίνης Γ., Ζάχος Α., Θεοδοροπούλου Αύρα, Θεοτόκης Κ., Ιακωβίδης Γ., Καζαντζάκης Ν., Καζαντζάκη Γαλ., Καμπάνης Αρ., Καμπούρογλους Δ., Καρολίδης Π., Κόκκινος Δ., Κορομηλάς Γ., Μαλακάσης Μ., Μαλέας Κ., Μένανδρος Σ., Νικολούδης Θ., Νιρβάνας Π., Ξενόπουλος Γρ., Παλαμάς Κ., Παπαντωνίου Ζ., Παράσχος Κ., Πασαγιάννης Κ., Πολίτης Φ., Πωπ Γ., Σικελιανός Άγγ., Σκίπης Σ., Στρατήγης Γ., Ταγκόπουλος Δ., Τσοκόπουλος Γ., Φυλλύρας Ρ., Χατζιδάκις Γ., Χατζόπουλος Δ., Χορν Π., Σβορώνος Ι. μεθ' όλης της πικρίας μου διά την κυρίως υπό της Γαλλίας και υπό ουδενός αισθήματος ή συμφέροντος ανθρωπίνου, δικαιολογουμένην εγκατάλειψιν εις σφαγήν των Χριστιανών». Η Γενοκτονία και ιδιαίτερα η μαζική δολοφονία της ηγεσίας και διανοήσης στην Αμάσεια, αποτελεί ένα οργανωμένο σχέδιο των Οθωμανών και των Κεμαλικών αφού χωρίς ηγέτες παύει να υπάρχει καθοδήγηση και πνευματική στήριξη του λαού.

Αυτή τη δολοφονία της ηγεσίας των Ελλήνων κατήγγειλαν διανοούμενοι του μεγέθους του Καζαντζάκη, του Ξενόπουλου, του Σικελιανού και του Παλαμά. Με παρρησία και με αγωνιστικότητα, χωρίς φόβο, όπως ακριβώς επιτάσσει η ελεύθερη σκέψη και γνώμη. Μακάρι το ίδιο να λέγαμε και να γράφαμε και για τους σημερινούς “ομολόγους” τους. Για αυτούς που σιωπούν για τη Γενοκτονία, όταν δεν την αρνούνται και δεν την υβρίζουν, για αυτούς που σιωπούν γενικώς.....

Прилагается статья об истреблении 21 сентября 1921 года всей духовной, политической и финансовой греческой элиты в городе *Амасиа* Понта ведущего греческого историка **Теофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока. [Статья на греческом языке и в переводе *google-translation* на русском языке.]

<http://malkidis.blogspot.com/2021/09/1921.html?m=1>

Τρίτη, 21 Σεπτεμβρίου 2021

Αμάσεια 1921: Η δολοφονία της ηγεσίας του Πόντου και όταν εκατό χρόνια πριν η Ελληνική διανόηση δεν σιωπούσε...

Θεοφάνης Μαλκίδης

Αμάσεια 1921: Η δολοφονία της ηγεσίας του Πόντου και όταν εκατό χρόνια πριν η Ελληνική διανόηση δεν σιωπούσε...

1.Ηγεσία και Ελληνικότητα

Μία παράμετρος της οργανωμένης Γενοκτονίας των Ελλήνων και ειδικότερα στον Πόντο, ήταν η εξόντωση της ηγεσίας τους από τον Ιούνιο έως τον Οκτώβριο του 1921.

Η εξόντωση των Ελλήνων ηγετών, όπως συνέβη και με τους Αρμένιους τον Απρίλιο του 1915 στην Κωνσταντινούπολη, συνέβαλλε στο να χαθεί η καθοδήγηση των Ελλήνων και να σημειωθεί πιο γρήγορα η δολοφονία τους. Στον Πόντο, η ηγεσία των Ελλήνων εξοντώθηκε με τα λεγόμενα «δικαστήρια ανεξαρτησίας» στην Αμάσεια το Σεπτέμβριο του 1921.

Τα «δικαστήρια ανεξαρτησίας», εκδίδουν «αποφάσεις» και εκτελούνται πρόκριτοι, βουλευτές, δημοσιογράφοι, καθηγητές, δάσκαλοι, κληρικοί, από τους οποίους ζητούνται δηλώσεις ότι συμμετείχαν στην οργάνωση του απελευθερωτικού κινήματος στον Πόντο.

Οι σημαντικότερες μορφές του Ελληνισμού, «το άνθος της ελληνικής κοινωνίας του Πόντου», όπως ανέφερε σε κείμενο διαμαρτυρίας το Οικουμενικό Πατριαρχείο, καταδικάστηκαν σε θάνατο.

Ανάμεσά τους, ο πρώην βουλευτής Τραπεζούντος, Ματθαίος Ι. Κωφίδης, ο εργοστασιάρχης Αλέξανδρος Γ. Ακριτίδης, (οι σπουδαίες επιστολές τους στο τέλος του κειμένου, θεωρούνται η πεμπτουσία της Ρωμηοσύνης) ο ιδιοκτήτης της εφημερίδας «Εποχή» της Τραπεζούντας Νίκος Καπετανίδης, ο έμπορος από την Κερασούντα Γεώργιος Θ. Κακουλίδης, ο γραμματέας του Μητροπολίτη Κερασούντας Σπύρος Ι. Σουρμελής, οι έμποροι Ιορδάνης Ι. Σουρμελής, Ιωάννης Κ. Ατματζίδης, Ιωάννης Π. Σπαθόπουλος, από την Ορντού, οι Αβραάμ Τοκατλίδης και Επαμεινώνδας Γρηγοριάδης, οι Α. Ασλίδης, Χ. Ιωάννου και Ι. Δαζαράκης, ο δικηγόρος Π. Βαϊμανίδης, ο αρχιμανδρίτης Πλάτων Ν. Αιβαζίδης, πρωτοσύγκελος της Μητρόπολης· ο Ι. Καδέμογλου, αντιπρόσωπος του Μητροπολίτη του Καβάκ· ο Α. Τσίνογλου, γραμματέας της Μητρόπολης· Β. Παπαδόπουλος, διευθυντής της εφημερίδας «Διογένης»· ο Λ. Κυρ. Πατσιόγλου, δικηγόρος και δημοσιογράφος· ο Ι. Ιορδανίδης, δικηγόρος· ο Κ. Κωνσταντινίδης· ο Π. Παπαδόπουλος, διευθυντής της Οθωμανικής Τράπεζας, οι καθηγητές του Αμερικανικού Κολεγίου της Μερζιφούντας «Ανατόλια» Γ. Θεοχαρίδης, Χ. Γεωργίου και Α. Συμεών και οι μαθητές του ίδιου κολλεγίου Αναστάσιος Παυλίδης και Συμεών Ανανιάδης.

Μάλιστα οι μαθητές-αθλητές της ποδοσφαιρικής ομάδας «Πόντος» θα καταδικασθούν σε θάνατο έχοντας σαν βασική κατηγορία την εμφάνιση της ομάδας: Άσπρες και μπλε οριζόντιες ρίγες και το γράμμα «Π» στο στήθος. Όπως κατήγγειλε το Οικουμενικό Πατριαρχείο οι υποτιθέμενοι ένοχοι τις «δηλώσεις» τους τις υπέγραψαν μετά τη θανατική τους καταδίκη, την παραμονή της εκτέλεσής τους ή ακόμη δολοφονημένοι από καιρό. Τέτοιες

περιπτώσεις είναι του δικηγόρου Χ. Ελευθεριάδη δικηγόρου στην Κερασούντα που είχε δολοφονηθεί στην Κερασούντα το 1920, ο διαπραγματευτής με τις κεμαλικές αρχές Μ. Μαυρίδης, ο διευθυντής του ορφανοτροφείου Γ. Καλογερόπουλος, ο Α. Δελικάρης, ο Α. Τεσταμπασιδής, ο Ι. Ελευθεριάδης. Ακόμη θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο καθηγητής Γ. Παπαμάρκου, ο διευθυντής της Οθωμανικής Τράπεζας Π. Παπαδόπουλος και ο έμπορος Θ. Εκμεντζιόγλου οι οποίοι ήταν ήδη νεκροί από την προηγούμενη της εκτέλεσής τους μεταφέρθηκαν στον τόπο του μαζικού εγκλήματος προκειμένου τα σώματά τους για να υποστούν την ποινή τους!

2. Όταν οι διανοούμενοι μιλούσαν.....

Η καταδίκη και ο απαγχονισμός στην Αμάσεια όλης της θρησκευτικής, πνευματικής και πολιτικής ηγεσίας ήταν μια προσχεδιασμένη δολοφονική πράξη και για αυτήν αντέδρασαν η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου με κινήσεις προς τους προέδρους των ΗΠΑ, της Αγγλίας, Γαλλίας και Ιταλίας, προς τους αντιπροσώπους της Κοινωνίας των Εθνών, στη Γενεύη. Ένα ιδιαίτερο όμως ψήφισμα διαμαρτυρίας, ήταν αυτό που στάλθηκε από τους Έλληνες συγγραφείς και λογοτέχνες, σε διανοούμενους της Ευρώπης και της Αμερικής, αναφέροντας τα εξής: <<Μετά βαθυτάτης συγκινήσεως οι συγγραφείς και καλλιτέχναι της Ελλάδος απευθύνονται προς τους διανοουμένους του πεπολιτισμένου κόσμου όπως γνωστοποιήσουν εις αυτούς την τραγωδίαν χιλιάδων οικογενειών του Ελληνικού Πόντου. ξηρά, εξηκριβωμένα και αναμφισβήτητα τα γεγονότα είναι τα εξής: Οι Τούρκοι εφόνευσαν όλους ανεξαιρέτως τους κατοίκους της πόλεως Μερζιφούντος, αφού την ελεηλάτησαν και την επυρπόλησαν. Τους προσπαθήσαντας να διασωθούν ετυφέκισαν και εθανάτωσαν καταλαβόντες τας διόδους. Μετετόπισαν όλον τον άρρενα πληθυσμόν των πόλεων Τριπόλεως, Κερασούντος, Ορδούς, Οινόης, Αμισού και Πάφρας και καθ' οδόν κατέσφαξαν τους πλείστους εξ αυτών. Έκλεισαν εντός του ναού του χωρίου Έλεζλι εν Σουλού-Τερέ 535 Έλληνες και τους κατέσφαξαν διασωθέντων μόνον τεσσάρων. Πρώτους έσφαξαν 7 ιερείς διά πελέκεως προ της θύρας του ναού. Απηγχόνισαν εν Αμασειά 168 προκρίτους Αμισού και Πάφρας. Εβίασαν όλας ανεξαιρέτως τας γυναίκας, τας παρθένους και τα παιδιά των άνω πόλεων, τας ωραιότερας δε παρθένους και νέους έκλεισαν εις τα χαρέμια. Πλείστα βρέφη εφόνευσαν, σφενδονίζοντες αυτά κατά των τοίχων. Οι υπογεγραμμένοι θέτουν τα ανωτέρω υπ' όψιν των διανοουμένων της Ευρώπης και της Αμερικής θεωρούντες ότι όχι μόνον τα γεγονότα ταύτα αλλά και η ανοχή αυτών αποτελεί πένθος της ανθρωπότητας.

Αθήναι, 22 Νοεμβρίου 1921. Άννινος Χ., Αυγέρης Μ., Βλαχογιάννης Ι., Βώκος Γερ., Γρυπάρης Ι., Δούζας Α., Δροσίνης Γ., Ζάχος Α., Θεοδοροπούλου Αύρα, Θεοτόκης Κ., Ιακωβίδης Γ., Καζαντζάκης Ν., Καζαντζάκη Γαλ., Καμπάνης Αρ., Καμπούρογλους Δ., Καρολίδης Π., Κόκκινος Δ., Κορομηλάς Γ., Μαλακάσης Μ., Μαλέας Κ., Μένανδρος Σ., Νικολούδης Θ., Νιρβάνας Π.,

Ξενόπουλος Γρ., Παλαμάς Κ., Παπαντωνίου Ζ., Παράσχος Κ., Πασαγιάννης Κ., Πολίτης Φ., Πωπ Γ., Σικελιανός Άγγ., Σκίπης Σ., Στρατήγης Γ., Ταγκόπουλος Δ., Τσοκόπουλος Γ., Φυλλύρας Ρ., Χατζιδάκις Γ., Χατζόπουλος Δ., Χορν Π., Σβορώνος Ι. μεθ' όλης της πικρίας μου διά την κυρίως υπό της Γαλλίας και υπό ουδενός αισθήματος ή συμφέροντος ανθρωπίνου, δικαιολογουμένην εγκατάλειψιν εις σφαγήν των Χριστιανών». Η Γενοκτονία και ιδιαίτερα η μαζική δολοφονία της ηγεσίας και διανοήσης στην Αμάσεια, αποτελεί ένα οργανωμένο σχέδιο των Οθωμανών και των Κεμαλικών αφού χωρίς ηγέτες παύει να υπάρχει καθοδήγηση και πνευματική στήριξη του λαού.

Αυτή τη δολοφονία της ηγεσίας των Ελλήνων κατήγγειλαν διανοούμενοι του μεγέθους του Καζαντζάκη, του Ξενόπουλου, του Σικελιανού και του Παλαμά. Με παρρησία και με αγωνιστικότητα, χωρίς φόβο, όπως ακριβώς επιτάσσει η ελεύθερη σκέψη και γνώμη. Μακάρι το ίδιο να λέγαμε και να γράφαμε και για τους σημερινούς “ομολόγους” τους. Για αυτούς που σιωπούν για τη Γενοκτονία, όταν δεν την αρνούνται και δεν την υβρίζουν, για αυτούς που σιωπούν γενικώς.....

<http://malkidis.blogspot.com/2021/09/1921.html?m=1>

Вторник, 21 сентября 2021 г.

Амасиа 1921: Убийство понтийских лидеров, и когда сто лет назад греческая интеллигенция не молчала ...

Τεοφάνης Μάλκιδης

Амасиа 1921: Убийство понтийских лидеров, и когда сто лет назад греческая интеллигенция не молчала ...

1. Элита и Эллинизм.

Одним из аспектов организованного геноцида греков, особенно в Понте, было уничтожение их руководства с июня по октябрь 1921 года.

Истребление греческих лидеров, как это произошло с армянами в апреле 1915 года в Константинополе, способствовало потере греческого лидерства и более быстрому убийству греков. В Понте греческое руководство было истреблено так называемыми «судами независимости» в Амасии в сентябре 1921 года.

«Суды независимости» выносят «решения» и приводят в исполнение священнослужителей, депутатов, журналистов, профессоров, учителей, священнослужителей, которых просят заявить, что они участвовали в организации освободительного движения в Понте.

Наиболее важные деятели эллинизма, «цвет греческого общества в Понте», как заявил Вселенский Патриархат в тексте протеста, были приговорены к смертной казни.

Среди них бывший депутат Трабзона Маттайос И. Кофидис, владелец фабрики Александрос Г. Акритидис (их большие буквы в конце текста считаются квинтэссенцией романизма) из Керасунты Георгиоса Т. Какулидиса, секретаря митрополита Керасунта Спирос И. Сурмелис, купцы Иорданис И. Сурмелис, Иоаннис К. Аتماцидис, Иоаннис П. Спатопулос из Ордоса, Оргос Авдон и Эпа Абдра., Ч. Иоанну и И. Дазаракис, юрист П. Вайманидис, архимандрит Платон Н. Айвазидис, первый советник епархии; И. Кадемоглу, представитель Кавакского митрополита; А. Циноглоу, секретарь Папы, директор газеты "Диогенис"; Л. Кир. Пациоглу, юрист и журналист.; И. Иорданидис, юрист; К. Константиnidис; П. Пападопулос, директор Османского банка, его профессора Американский колледж Мерзифунты "Анатолия" Г. Теохаридис, К. Георгиу и А. Симеон и студенты того же колледжа Анастасиос Павлидис и Симеон Ананиадис.

Фактически, студенты-спортсмены футбольной команды «Понтос» будут приговорены к смертной казни, имея в качестве основной категории внешний вид команды: бело-синие горизонтальные полосы и букву «П» на груди.

По данным Вселенского патриархата, предполагаемые преступники подписали свои «заявления» после вынесения смертного приговора, накануне казни или даже после длительных убийств. Таковы дела адвоката Ч. Элефтериадиса, адвоката из Керасунты, убитого в Керасунте в 1920 году, переговорщика с кемалистскими властями М. Мавридиса, директора приюта Г. Калогеропулоса, А. Деликариса, Л. Тестамбасиса. Eleftheriadis. Следует также отметить, что профессор Г.

Папамарку, директор Османского банка П. Пападопулос и торговец Т. Экментзиоглу, которые были убиты накануне, их тела были перенесены на место массовой расправы!

2. Когда интеллигенция выступала... ..

Осуждение и повешение в Амасии всего религиозного, духовного и политического руководства было преднамеренным убийством, и Священный Синод Вселенского Патриархата отреагировал действиями на президентов США, Англии, Франции и Италии, на представителей Наций в Женеве. Однако особое решение протеста было направлено греческими писателями и писателями интеллектуалам Европы и Америки, в котором говорилось следующее:

"После самых глубоких эмоций писатели и художники Греции обращаются к интеллектуалам цивилизованного мира, чтобы сообщить им о трагедии тысяч семей греческого Понта. Факты таковы: турки убили всех без исключения жителей города Мерзифундос после того, как они его разграбили и подожгли. Пытаясь спасти их, они застрелили тех, кто занимал проходы. Они вытеснили все мужское население городов Триполи, Керасунтос, Орды, Ойнои, Амисоса и Пафраса и по дороге вырезали большую часть из них. 535 греков были заперты в церкви деревни Элезли ан Сулу-Тере, и только четверо были спасены. Первый зарезал 7 священников топором перед дверью храма. 168 элитных Амиса и Пафраса были повешены в Амассе. Они насиловали всех без исключения женщин, девственниц и детей верхних городов, а самых красивых дев и молодых людей запирали в гаремах. Большинство младенцев были убиты, бросив их об стены. Нижеподписавшиеся поставили вышесказанное в умы интеллектуалов Европы и Америки, считая, что не только эти события, но и их терпимость являются трауром для человечества.

Афины, 22 ноября 1921 г. Аннинос Х., Augeris M., Blachogiannis I., Bokos Ger., Gryparis I., Douzas A., Drosinis G., Zachos A., Theodoropoulou Avra, Theotokis K., Iakovidis G., Казандзакис Н., Казандзаки Гал., Кампанис Ар., Кампуруглус Д., Каролидис П., Коккинос Д., Коромилас Г., Малакасис М., Малеас К., Менандрос С., Николудис Т., Нирванас П., Ксенопулос Гр. ., Паламас К., Папантониу З., Парашос К., Пасагианнис К., Политис Ф., Поп Г., Сикелианос Анг., Скипис С., Стратигис Г., Тагопулос Д., Цокопулос Г., Филлирас П. , Хаджидакис Г., Хацопулос Д., Хорн П., Своронос И. со всей моей горечью за тех, кто в основном находился под властью Франции и без каких-либо человеческих чувств или интересов, оправдал отказ от истребления христиан ».

Геноцид и особенно массовое убийство лидеров и интеллигенции в Амассе - это организованный план османов и кемалистов, поскольку без лидеров нет руководства и духовной поддержки народа.

Это убийство греческого руководства было осуждено такими интеллектуалами, как Казандзакис, Ксенопулос, Сикелианос и Палама. С бережливостью и воинственностью, без страха, как того требуют свобода мысли и мнения. Хотелось бы, чтобы мы могли сказать и написать то же самое об их нынешних «собратях». Для тех, кто молчит о Геноциде, когда они его не отрицают и не оскорбляют, для тех, кто вообще молчит